

mindste. Maade at være inkonsekvent stemme for nærværende Lovforslag, selv om man tidligere har havt den Mening, som jeg ogsaa har havt, at man skulde nedlægge Stutteriet og realisere Eiendommene. Det forekommer mig, at man ved at vedtage Forslaget vinder meget væsentlige Fordele, at Statskassen bliver fri for de betydelige Udgifter, den tidligere har havt, at vi faa en Indtægt af de Eiendomme, som findes der, og at vi have Udsigt til at faa et Stamstutteri, der i flere Henseender kan blive til Gavn for Hesteavl. At det kan blive det, har jeg, efter Udtalelser af mange Landboere i min Valgkreds og andre Egne i Sylland, Gaab om. Hvad derimod den Sum angaar, som Staten skulde have i Forpagtningsafgift, saa er jeg fuldkommen enig med det ærede Flertal i Udvalget i, at det vilde være ønskeligt, hvis man kunde faa den forhøiet til 4,000 Rd.; men da jeg har Frygt for, at man ved at holde fast paa denne Sum let kan gaa glip af det efter min Mening fordelagtige Arrangement, som kan træffes, hvis Forslaget vedtages, har jeg ikke troet, at burde holde fast derved, og har derfor været med til at stille et Endringsforslag, som gaar ud paa at nedsætte Afgiften til 3,000 Rd. istedetfor 4,000 Rd. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Scavenius: Det ærede Mindretal har stillet sig paa det Standpunkt, at det vil have Stamstutteriet slaaet ihjel, Hestebestanden solgt og Eiendommene realiserede; men det ærede Mindretals Ordfører havde ganske Ret i, at der mod dette Forslag kan indvendes det Væsentlige, at fordi de opnaa at bevæge dette Things Flertal til at stemme med sig, er Sagen paa ingen Maade afgjort. Det ligger tydelig nok for deri, at de have stillet et Forslag til et helt nyt Lovforslag. Kunde det være tilstrækkeligt med en Beslutning af dette Thing, saa vilde det jo være nok at indstille Lovforslaget til Forkastelse. Nei, Sagen er den, at Stamstutteriet har en lovhemlet Eksistens; ifølge § 8 i Loven af 23de Januar 1862 om Hundhyavlens Fremme skal der findes et Stamstutteri, som indtil videre skal blive paa Frederiksborg, indtil en Lov be-

stemmer, at det skal nedlægges. Denne § 8 er ikke ophævet ved den nye Lov af 1866, som den forrige Indenrigsminister Estrup indbragte og gennemførte her i Rigsdagen; denne Paragraf er specielt undtagen fra de andre Paragrafer i Loven af 1862, som ved den nye Lov af 1866 bleve ophævede. Hvis det ærede Mindretal altsaa ikke tror, at der er nogen Udsigt til, at enten Regeringen eller Landstthinget vil gaa ind paa dets Forslag, hvilket ikke er rimeligt, efter hvad der ligger for, efter Ministerens Udtalelser i Udvalget og efter Landstthingets Stilling for ganske kort siden, idet dette nemlig har havt Leilighed til at stemme over det Forslag, det ærede Mindretal har fremsat, hvad vil Følgen da blive, hvis vi vedtage det? Følgen vil ganske simpelt blive den, at vi sandsynligvis i alt Fald, igjen faa en Konflikt bragt tilveie paa Finantsloven, thi der er jo en Lovbestemmelse, som siger, at der skal være et Stamstutteri, og Regeringen har ingen Bemyndigelse undtagen ved Lov, til at nedlægge det, end mindre selvfølgelig nogen Bemyndigelse til at sælge Eiendommen. Regeringen er altsaa nødsaget til at sige Et af To; enten maa vi vedligeholde et pænt lille Stutteri for de Indtægter, som Gaarden kan give, altsaa ca. 3,000 Rd., men Regeringen vil sandsynligvis komme til den Anskuelse, at det vil være spildte Penge, eller den maa stille Forslag paa Finantsloven om igjen at optage en Bevilling til Stamstutteriet; Folkethinget kunde forkaste den, og vi kunde, som sagt, bringe en Konflikt frem i denne Sag med Landstthinget, men jeg vil dog henstille til det høie Thing, om det synes, at det er Umagen værd for et i finantsielt Henseende saa lidet betydende Spørgsmaal som dette. Det ærede Mindretal mener, at Stamstutteriet aldeles ingen Indflydelse kan have paa Landets Hesteavl, og den ærede Ordfører for Mindretallet har gjort opmærksom paa, at den Udvikling, som Hesteavlslen har taget i Sylland, gaar i en ganske anden Retning end den, man vil gaa ved Stamstutteriet. Den gaar ud paa at fremstaafe en stærk kraftig Trækhest, og det er heller ikke Meningen med Stamstutteriet paa Frederiksborg, at det skal